

Krystyna Grudzińska

Temat zajęć: Jak przygotować młodych ludzi do wejścia na rynek pracy i stworzenia własnego miejsca pracy?

Wprowadzenie: Wybór zawodu i przyszłego miejsca pracy jest jedną z najtrudniejszych decyzji jaką ma podjąć w swoim życiu każdy młody człowiek. Każdy nauczyciel powinien umieć wspierać uczniów w podejmowaniu przez nich decyzji dotyczących wyboru kierunku dalszego kształcenia i określania swojej przyszłej drogi zawodowej. Istotnym celem zajęć jest również zdobycie umiejętności analizowania możliwości zatrudnienia zarówno na krajowym jak i europejskim rynku pracy oraz analizowania zmian na tym rynku sprzyjających samozatrudnieniu. Proponowane zajęcia mają na celu przygotowanie nauczycieli do praktycznego niesienia pomocy uczniom w tym zakresie. Poprzez celowe działania edukacyjno-wychowawcze nauczyciele będą wspierać uczniów w rozwoju ich postaw przedsiębiorczych charakteryzujących się inicjatywnością, aktywnością, niezależnością zarówno w życiu osobistym i społecznym, jak i w pracy.

Cele zajęć:

Uczestnik szkolenia – nauczyciel:

- Rozumie wpływ swoich działań edukacyjnych i wychowawczych na rozwój oraz kształtowanie postaw przedsiębiorczych uczniów;
- Zna różne formy działań edukacyjno-wychowawczych zapewniających wśród uczniów rozwój kompetencji innowacyjności i przedsiębiorczości oraz efektywnie wciela w życie naukę przez działanie;
- Uświadamia sobie różnego typu trudności z jakimi spotykają się polscy przedsiębiorcy oraz zdobywa umiejętność pokazania uczniom szans i zagrożeń wynikających z samozatrudnienia;
- Potrafi wyszukać aktualne informacje dotyczące możliwości zatrudnienia oraz samozatrudnienia na lokalnym, krajowym i europejskim rynku pracy;
- Zdobywa wiedzę i umiejętności dotyczące przygotowania młodych ludzi do wejścia na rynek pracy;
- Zdobywa zdolność identyfikowania dostępnych możliwości działalności osobistej, zawodowej lub gospodarczej oraz zdolność wcielania tych możliwości w czyn (np. zwiększa zainteresowania uczniów wyborem kształcenia na kierunkach o kluczowym znaczeniu dla gospodarki)

TBF – Ku lepszej przyszłości – Edukacja jako miejsce promocji regionów Świętokrzyskiego i Abruzzo

• **Metody i formy pracy:**

- Praca w grupach,
- Praca z tekstem,
- Miniwykład,
- Metaplan,
- Piramida priorytetów
- Dyskusja,
- Prezentacja.

Środki dydaktyczne:

- Materiał pomocniczy nr 1 - Prezentacja „Młodzież na rynku pracy. Trendy rynku pracy”.
- Materiał pomocniczy nr 2 – tekst „Możliwości pracy w UE”
- Materiał pomocniczy nr 3 – badania dotyczące barier przedsiębiorczości w Polsce
- Materiał pomocniczy nr 4 – fragmenty raportu „Doing Business” 2009 r.
- Materiał pomocniczy nr 5 – tekst „Przedsiębiorca to nie przestępca”
- Materiał pomocniczy nr 6 – tekst „Dobre prawo to lepszy rozwój”
- Materiał pomocniczy nr 7 – kształtowanie postaw przedsiębiorczych

Czas pracy: 3 godz. x 45 min.

Przebieg zajęć:

1. Prowadzący zajęcia z nauczycielami, wykorzystując prezentację multimedialną, dokonuje charakterystyki rynku pracy w ujęciu krajowym, regionalnym i europejskim. Zwraca szczególną uwagę na zjawisko dużego bezrobocia w grupie najmłodszych uczestników tego rynku. Prosi nauczycieli, aby pracując w grupach (4 – 5 osób) metodą metaplamu przeprowadzili dyskusję na temat: „*Bezrobocie wśród młodych*”, odpowiadając na pytania: *Jak jest? Dlaczego nie jest tak, jak być powinno? Jak być powinno?* W podsumowaniu dyskusji, po zaprezentowaniu poszczególnych plakatów zostaną wyciągnięte wnioski. W czasie dyskusji należy zwrócić uwagę na znaczenie samozatrudnienia w kontekście czynników zmniejszających rozmiary bezrobocia. Prezentując dalsze slajdy, prowadzący zwraca uwagę na przewidywane trendy na rynku pracy oraz obszary działalności człowieka, w których będzie rosło zapotrzebowanie na pracowników. Daje przykłady nowych kierunków kształcenia na wyższych uczelniach.
2. W tej części zajęć prowadzący krótko charakteryzuje sytuację na rynku pracy w krajach UE i przybliża główne tezy zawarte w artykule na temat możliwości pracy i zakładania działalności gospodarczej w krajach UE (*Materiał pomocniczy nr 2*). Stwarza możliwość wypowiedzi na powyższy temat uczestnikom szkolenia.
3. W dalszej części zajęć prowadzący informuje nauczycieli, że zapoznają się z różnymi barierami, na jakie napotykają w Polsce przedsiębiorcy i które utrudniają bądź wręcz

TBF – Ku lepszej przyszłości – Edukacja jako miejsce promocji regionów Świętokrzyskiego i Abruzzo

uniemożliwiają prowadzenie działalności gospodarczej. Pyta nauczycieli czy łatwo w naszym kraju rozpocząć i prowadzić działalność gospodarczą, czy procedura zakładania przedsiębiorstwa jest prosta oraz na jakie trudności może natknąć się początkujący przedsiębiorca. Prosi nauczycieli, żeby sporządzili w grupach (4 – 5 osób) listę takich problemów, a następnie stosując metodę *piramidy priorytetów*, odpowiednio je uhierarchizowali. Następuje wspólne omówienie uzyskanych wyników.

4. Prowadzący dzieli nauczycieli na 4 grupy i poleca im zapoznanie się z tekstem oraz rankingiem łatwości prowadzenia działalności (*Material pomocniczy nr 3, 4, 5 i 6*), a następnie prosi aby na podstawie tekstów, wcześniej wypisanych problemów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz informacji z innych źródeł stworzyli listę najważniejszych barier, na jakie napotyka polski przedsiębiorca.
5. Czy te bariery można usunąć lub chociażby zniwelować ich poziom? Jakie są Państwa propozycje rozwiązania uwidoczniionych problemów? – te pytania skierowane do uczestników szkolenia powinny sprowokować dyskusję. Prowadzący zajęcia prosi, aby nauczyciele zanotowali propozycje zniwelowania lub rozwiązania trudności i uporządkowali je w taki sposób, aby były związane z różnymi instytucjami, od których to zależy. Zachęca również do zapoznania się w domu z raportem „Bariery dla firm” sporządzonego przez organizację przedsiębiorców PKPP Lewiatan – strona internetowa http://pkpplewiatan.pl/wydawnictwa/wydawnictwa_rok_2011.
6. Prowadzący odwołuje się do dotychczasowych doświadczeń nauczycieli i prosi aby podzielili się z pozostałymi uczestnikami zajęć zagadnieniami związanymi ze sposobami, metodami, tematyką przedsięwzięć, które w praktyce prowadzili ze swoimi uczniami i których celem był rozwój inicjatywności i przedsiębiorczości uczniów. Po wymianie zdań i poglądów na ten temat podkreśla znaczenie nauki przez działanie, konieczność efektywnego kształtowania postaw przedsiębiorczych wśród uczniów.
7. W tej części zajęć prowadzący omawia programy różnych instytucji, ich działania mające na celu przygotowanie uczniów do wejścia na rynek pracy, w tym poprzez podejmowanie samozatrudnienia. Proponuje także tematykę zajęć, których celem jest rozwijanie ich innowacyjności i samodzielności, zachęca do aktywnego uczestnictwa w wycieczkach tematycznych do różnych instytucji i zakładów pracy. Podkreśla możliwość udziału w różnych projektach edukacyjnych proponowanych przez różnorodne instytucje edukacyjne i instytucje rynku pracy. (*Material pomocniczy nr*

Materiał pomocniczy nr 2 - Możliwości pracy w Unii Europejskiej

Czy Polacy mogą obecnie podejmować pracę w krajach Unii Europejskiej na takich samych zasadach jak obywatele UE?

Pracownicy z krajów Europy Środkowej i Wschodniej nie posiadają obecnie prawa do swobodnego podejmowania pracy w krajach Unii Europejskiej, tak jak obywatele Unii Europejskiej. Nie znaczy to, że Polacy nie mogą obecnie legalnie pracować w UE.

Jakie dokumenty międzynarodowe regulują sprawę pracy Polaków w krajach Unii Europejskiej?

Kwestie zatrudnienia Polaków w krajach UE regulują obecnie umowy dwustronne zawierane pomiędzy Polską, a poszczególnymi członkami Unii Europejskiej. O ułatwieniu dostępu do rynku pracy w krajach członkowskich UE dla obywateli polskich na mocy umów dwustronnych mówi Układ Europejski, stanowiący podstawę obecnych stosunków Polski z UE (od 01.02.1994 r.). Polska zawarła już takie umowy m.in. z Niemcami, Belgią, Francją, Luksemburgiem. Ponadto istnieje współpraca w tym zakresie z Hiszpanią oraz Irlandią.

Jakie prawa przysługują na mocy Układu Europejskiego polskim pracownikom w krajach Unii Europejskiej?

Z układu wynika, że pracownicy polscy legalnie zatrudnieni w państwach członkowskich muszą być traktowani tak samo jak obywatele danego kraju. Współmałżonkom i dzieciom tych pracowników układ zezwala na podjęcie pracy na terytorium drugiej strony oraz uznaje ich prawo do zasiłków rodzinnych. Prawa te nie przysługują jednak rodzinie pracownika sezonowego oraz zatrudnionego na podstawie umów dwustronnych. Uzgodniono również wzajemne zaliczanie okresów legalnie przepracowanych na terytorium drugiej strony przy obliczaniu wysokości świadczeń socjalnych, m.in. emerytur i rent. Dotyczy to w szczególności zaliczania okresów ubezpieczenia wynikającego z zatrudnienia w poszczególnych krajach członkowskich przy ustaleniu wysokości danego świadczenia. Świadczenia uzyskane podczas pracy za granicą są transferowane do kraju zamieszkania danego pracownika w kwocie zgodnej z prawem państwa członkowskiego UE, na terenie którego dany pracownik podejmował zatrudnienie. Dotyczy to także dodatków rodzinnych. Pracownicy z państw trzecich (w tym Polacy) na terytorium Unii muszą obecnie posiadać zezwolenie na pobyt i pracę. Wówczas mają takie same prawa socjalne i wynikające ze stosunku pracy jak pracownicy rodzimi.

TBF – Ku lepszej przyszłości – Edukacja jako miejsce promocji regionów Świętokrzyskiego i Abruzzo

Polacy legalnie zatrudnieni w państwach UE muszą być traktowani tak samo, jak obywatele danego kraju

Jak podjąć prace w krajach Unii Europejskiej?

Wyjazdy do krajów, z którymi Polska podpisała umowy dwustronne realizowane są w dwóch formach:

- na imienne wskazanie polskiego obywatela przez przyszłego pracodawcę - dotyczy to sytuacji, w której pracodawca zagraniczny zgłasza imiennie do pracy konkretnego kandydata, takiego którego najczęściej zatrudniał już w latach poprzednich.
- w ramach ofert otwartych (anonimowych) - ma to miejsce w przypadku, gdy pracodawca zagraniczny nie ma odpowiedniego kandydata do pracy z polski i oczekuje jego wskazania przez polski urząd pracy. Oferty imienne - przyszły pracodawca występuje z wnioskiem do właściwego urzędu pracy o zatrudnienie konkretnego pracownika polskiego. Po wydaniu decyzji pozytywnej przez kompetentny urząd danego kraju, dokumenty o zatrudnieniu (umowa o pracę) przekazywane są do Ministerstwa Pracy i polityki Społecznej, które koordynuje zatrudnienie obywateli polskich za granicą, a następnie do właściwego dla miejsca zamieszkania Wojewódzkiego Urzędu Pracy, który przekazuje umowę zainteresowanemu. Wówczas należy udać się z otrzymaną umową do właściwego dla miejsca zamieszkania urzędu konsularnego danego państwa, aby uzyskać wizę z prawem do pracy. Oferty bezimienne - przekazywane są przez kraj, który jest stroną umowy ofert bezimiennych do dyspozycji Wojewódzkich Urzędów Pracy. Oferty przeznaczone są dla zarejestrowanych w danym województwie bezrobotnych.

Czy Polacy mogą podejmować pracę w krajach Unii Europejskiej na zasadzie samozatrudnienia na równi z obywatelami UE?

Z chwila wejścia w życie Układu Europejskiego (1 lutego 1994 roku) państwa Unii Europejskiej zapewniły polskim obywatelom i podmiotom gospodarczym takie same możliwości zakładania przedsiębiorstw, jak swoim obywatelom i podmiotom gospodarczym, natomiast strona polska stopniowo przyznaje takie warunki podmiotom z UE. Możliwe jest także podjęcie samozatrudnienia przez obywateli polskich, którzy samodzielnie będą wykonywać usługi na terytorium państwa członkowskiego UE. Należy rozróżnić samozatrudnienie od normalnego podejmowania pracy.

Jakie przepisy obowiązują przy podejmowaniu działalności gospodarczej w krajach Unii Europejskiej?

Działalność gospodarczą podejmuje się zgodnie z prawem krajowym danego państwa. Istotne są więc przepisy wewnętrzne kraju, w którym chce się działać. Firma - założona zgodnie z prawem obowiązującym w danym państwie - traktowana jest jak firma rodzinna, czyli np. spółka założona przez obywatela polskiego w Holandii traktowana jest jak firma holenderska, a nie polska. Szczegółowych informacji na temat podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej w poszczególnych krajach UE udzielają polskie placówki dyplomatyczne w

TBF – Ku lepszej przyszłości – Edukacja jako miejsce promocji regionów Świętokrzyskiego i Abruzzo

poszczególnych państwach UE. Na stronie Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (www.parp.gov.pl) dostępny jest też obszerny informator na ten temat.

Czy po założeniu firmy w państwie członkowskim Unii Europejskiej można w niej zatrudnić Polaków?

Przedsiębiorstwa prowadzone przez obywateli polskich, działające na terytorium Unii Europejskiej mogą zatrudniać własnych pracowników (Polaków), ale jedynie na tzw. stanowiskach kierowniczych oraz wymagających specjalnych, wysokich kwalifikacji (jest to tzw. personel kluczowy, niezbędny do prowadzenia działalności gospodarczej). Pozostali pracownicy muszą pochodzić z mniejszego rynku pracy. Pracownikom polskim przysługuje prawo pobytu i pracy tylko na okres zatrudnienia przez polską firmę.

Czy posiadając firmę w jednym z państw Unii Europejskiej można działać na terytorium innego państwa członkowskiego?

Spółki oraz przedsiębiorstwa zarejestrowane w jednym z państw członkowskich UE mogą działać we wszystkich pozostałych państwach UE. Przykładowo - firma usługowa założona przez Polaka np. w Niemczech, zgodnie z prawem obowiązującym w Niemczech (traktowana więc jak podmiot niemiecki) może wykonywać usługi we wszystkich pozostałych państwach członkowskich UE. Firma taka ma też prawo do przemieszczania swoich pracowników do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na czas wykonywania usługi.

Redakcja Europoland.com
Wszelkie prawa zastrzeżone

27.02.2012 r.

Material pomocniczy nr 3

Bariery przedsiębiorczości w Polsce

Bariery przedsiębiorczości w Polsce ze względu na ich uciążliwość w prowadzeniu działalności gospodarczej	Procent odpowiedzi
Podatki	50%
Uciążliwe relacje z organami administracji publicznej (np. ZUS, urząd skarbowy)	33%
Zmienność przepisów prawa	31%
Brak własnych zasobów finansowych	27%
Niska jakość prawa	18%
Oprocentowanie kredytów	15%
Natężenie konkurencji	13%
Inflacja	11%

Czego najbardziej Pani/Pana zdaniem powinni się obawiać przedsiębiorcy przy prowadzeniu własnej firmy?	Procent odpowiedzi
Wysokości podatków i składek	55%
Silnej konkurencji na rynku	41%
Kontaktów z administracją publiczną (ZUS, Urząd Skarbowy)	27%
Trudności ze znalezieniem klientów	27%
Trudności z otrzymaniem kredytu	18%
Trudności ze znalezieniem odpowiednich pracowników	15%
Nierzetelności kontrahentów	12%
Braku znajomości przepisów prawnych niezbędnych do prowadzenia firmy	12%

Źródło: MillwardBrown SMG/KRC. Badania na potrzeby raportu FOR „Jak uwolnić przedsiębiorczość w Polsce?”, 2008. Badania na próbie reprezentatywnej 937 osób, badani mogli wskazać nie więcej niż trzy odpowiedzi.

Material pomocniczy nr 4

Fragmety raportu „Doing Business” 2009

Doing Business 2009 jest szóstym z serii corocznych raportów opisujących regulacje gospodarcze, które wspomagają lub ograniczają przedsiębiorczość. Raport zawiera wskaźniki ilościowe umożliwiające porównanie przepisów prawa gospodarczego oraz ochrony własności w 181 krajach — od Afganistanu po Zimbabwe, a także śledzi zachodzące w tym zakresie zmiany.

Ranking swobody prowadzenia działalności gospodarczej

pozycja w 2009 r	pozycja w 2008 r.	Nazwa kraju
1	1	Singapur
2	2	Nowa Zelandia
3	3	Stany Zjednoczone
4	4	Hongkong (Chiny)
5	5	Dania
6	6	Wielka Brytania
7	7	Irlandia
8	8	kanada
9	10	Australia
10	9	Norwegia
..... 76 72	Polska

Zwiększenie swobody rozpoczęcia działalności gospodarczej stanowi w dalszym ciągu najbardziej popularną reformę według Doing Business w latach 2007-2008. Czterdzieści dziewięć państw uprościło proces zakładania przedsiębiorstw oraz zmniejszyło związane z tym koszty. Państwa te znajdują się w gronie 115 innych krajów (ponad połowa wszystkich gospodarek świata), które przeprowadziły reformy w tym obszarze w okresie ostatnich pięciu lat. Drugą pod względem popularności reformą jest uproszczenie podatków i administracji podatkowej, a trzecią są ułatwienia w handlu. We wszystkich trzech obszarach możliwe jest uzyskanie istotnych rezultatów dzięki reformom administracyjnym. (...) Singapur nadal znajduje się na czele państw o największej swobodzie prowadzenia działalności gospodarczej, przed Nową Zelandią, Stanami Zjednoczonymi i Hongkongiem (Chiny) (...). W większości państw reformy są kontynuowane. Pięć spośród czołowych 10 gospodarek wprowadziło reformy oddziałujące na poziom wskaźników Doing Business w latach 2007-2008. Dla przykładu, Singapur w dalszym ciągu upraszczał proces rozpoczęcia działalności gospodarczej on-line, Nowa Zelandia wprowadziła ujednoliczoną procedurę rozpoczęcia działalności gospodarczej on-line i obniżyła podatek dochodowy od osób prawnych oraz uchwaliła nowe prawo upadłościowe. Hongkong (Chiny) dokonał zmian w zakresie uzyskiwania pozwoleń na budowę w ramach szerszej reformy systemu przyznawania zezwoleń, Dania przeprowadziła reformy podatkowe, a przedsiębiorcy w Toronto (Kanada)

TBF – Ku lepszej przyszłości – Edukacja jako miejsce promocji regionów Świętokrzyskiego i Abruzzo

mogą obecnie rozpocząć prowadzenie działalności po dopełnieniu zaledwie jednej procedury. Trwający proces reform nie jest niczym zaskakującym. Wiele państw o wysokim dochodzie zinstytucjonalizowało reformę regulacyjną, powołując programy prowadzące systematyczne usprawnienia w działaniu biurokracji.

Źródło: Doing Business 2009 <http://www.for.org.pl/pl/a/847,Doing-Business-2009>, s. 14-18.

Material pomocniczy nr 5

Tekst: „Przedsiębiorca to nie przestępca”

Polski przedsiębiorca jest podejrzany. Dla zwykłych ludzi. Dla urzędów skarbowych. Dla prokuratury. Trzeba go pilnować. A jeszcze lepiej od razu zamknąć.

Sprawiedliwość po latach

- Tego, przez co przeszła moja rodzina, nie przeliczy się na żadne pieniądze - mówi Nina Cholewicka, przez 10 lat właścicielka Przedsiębiorstwa Handlowo-Usługowo-Produkcyjnego "Nina". Gdy prokurator postawił jej nieprawdziwe zarzuty, straciła dom, dwa samochody, dobrze prosperującą firmę. Bez pracy zostało 50 osób.

Uniewinniona po 12 latach

- Mówiłem skarbowce, że ich kara jest niesłuszna. Nie chcieli słuchać. - opowiada Włodzimierz Sawicki, pełnomocnik kierowanego przez Zbigniewa Leszczyńskiego Eltor-Polu. Przez błąd urzędnika firma straciła cały majątek. Z ponad 100-osobowej załogi zostało 6 osób. Inni, często jedyni żywicieli rodziny, poszli po zasiłki do pośredniaka.

Firma uniewinniona po 10 latach

- Miałem intratne propozycje, ale gdy dowiadywano się, że prokuratura wisi mi na karku, ludzie przestali odbierać telefony - mówi Wojciech Topiński, były prezes firmy odzieżowej Fasty. - Trudno się dziwić - kto zatrudni człowieka, który raz w tygodniu na cały dzień musi stawić się w sądzie. Ja, człowiek pełen energii, zostałem emerytem. Najgorsze, że nie wiem, kiedy ten dramat się skończy. Sprawa toczy się od 8 lat, wciąż w sądzie I instancji.

- Moje córki weszły w dorosłe życie w niepodległej, wolnej Polsce z przekonaniem, że państwo jest nieobliczalne, że nie można mu zaufać. Ze zwichniętym spojrzeniem na rzeczywistość - mówi Lech Jeziorny. Jego zakłady mięsne - Krakmeat - upadły po kontroli skarbowej. Na bruk trafiło 300 osób.

Uniewinniony po 7 latach

- Gdyby ktoś wtedy powiedział: "Odcinamy ci obydwie nogi, ale wszystkie twoje problemy z urzędnikami, prokuratorami przestają się dziać", to ja bym się natychmiast zgodził - mówi Roman Kluska, były właściciel Optimusa i symbol przedsiębiorców zniszczonych przez aparat skarbowy. Uniewinniony po 1,5 roku

Teraz wykażemy pańską przestępczą działalność

Najczęstszym zarzutem, jakie słyszą polscy przedsiębiorcy od prokuratora jest: działanie na szkodę spółki albo sprawa karnoskarbowa za fałszowanie faktur, przyjmowanie fikcyjnych faktur, wyłudzenia VAT.

Czasem chodzi o drobiazg. Inspektor skarbowy stwierdził, że taka firma tekstylna jak Nina powinna więcej wyrzucać odpadków materiału na śmieci, niż w rzeczywistości robiła. Wniosek? Pewnie część tkanin wywoziła na śmietnik tylko na papierze, a tak naprawdę sprzedawała na boku, bez podatku. Zarzut i do zapłaty 3 mln zł. - Myślałam, że to kawał - mówi Cholewicka.

Szef zielonogórskiej firmy Eltor-Pol działającej w branży energetycznej i elektronicznej Zbigniew Leszczyński przez pół roku źle rozliczył się z drobnej części przychodów - chodziło o 7,5 tys zł. Ale inspektor skarbowy nałożył na firmę karę - 1,3 mln zł - jakby

TBF – Ku lepszej przyszłości – Edukacja jako miejsce promocji regionów Świętokrzyskiego i Abruzzo

nieprawidłowości dotyczyły całych jej obrotów. Firma nie miała z czego płacić. Pojawiły się więc zarzuty podatkowe i zajęcie majątku.

Ministerstwo Edukacji Narodowej poprosiło Optimusa Kluski o sprzedaż produkowanych przez siebie komputerów firmie zagranicznej. Następnie resort odkupił od niej sprzęt, oszczędzając na VAT. W ustawie był zapis, że jeżeli komputer jest sprowadzony z zagranicy, nie płaci się podatku. Ale jeżeli komputer jest zakupiony w Polsce, to trzeba zapłacić 22 proc. VAT. Zarzut skarbówki? Wprowadzenie w błąd urzędów celnych co do miejsca wyprodukowania sprzętu. Identycznie było w sprawie innego producenta komputerów JTT.

Areszt

Areszt nie powinien trwać dłużej niż 48 godzin. Prokuratura składa jednak często wnioski do sądu o tymczasowe aresztowanie przedsiębiorcy na trzy miesiące. Bo, jak tłumaczy prokurator, istnieje szansa, że zatrzymany będzie mataczył, niszczył dokumenty. Albo może uciec.

Szczyście? Jeśli sąd wypuszcza za kaucją. Romana Kluskę akurat wypuścili. Kaucja była astronomiczna - 8 mln zł. Adwokat Kluski nie mógł uwierzyć w jej wysokość. - W Polsce takich wysokich kaucji nie ma! Dla nikogo! - krzyczy. Te 8 mln zł to do tej pory niepobity rekord, bo zazwyczaj zabezpieczenie majątkowe jest mniejsze. Od 50 do 500 tys. zł.

Pechowcy, którzy nie dostali możliwości wpłacenia kaucji, siedzą. Cela bardzo często ciasna - dwa metry na dwa. Służby zabierają sznurówki i pasek od spodni. Przedsiębiorca nie nazywa się już Kowalski czy Wiśniewski. Nazywa się podejrzany. Słyszy: podejrzanego skuć, podejrzanego wyprowadzić.

- To jest tzw. areszt wydobywczy. Trzeba zamknąć człowieka do więzienia i nie przesłuchiwać. Żeby skruszał - wyjaśnia były prokurator Filip Dopierała, obecnie adwokat i radca prawny, który specjalizuje się w sprawach gospodarczych. I dodaje:

- Naprawdę trzeba mieć silną psychikę, żeby to wytrzymać. Zdarza się więc, że przedsiębiorca dobrowolnie poddaje się karze. Uznaje, że nie ma co się kopać z koniem. Dostanie pół roku w zawieszeniu na dwa lata, grzywnę 50 tys. zł i ma spokój.

Sprawy trwają latami

Ci, którzy się nie łamią po trzech, pięciu, dziewięciu miesiącach, wychodzą w końcu z aresztu. Firma? Dobrze, jeśli jeszcze istnieje.

Pod firmę Wojciecha Topińskiego podjechał tir, na którego policjanci załadowali całą dokumentację.

To paraliżuje działania spółki. - Nie mogliśmy robić nawet bilansów - mówi Topiński.

Sąsiedzi? Przestają rozpoznawać na ulicy. Podejrzanym słyszy za sobą szept: to ten złodziej.

To trwa czasem latami. Prokuratura, zanim wniesie sprawę do sądu, prowadzi postępowanie przygotowawcze. W sprawie Lecha Jeziornego nie działało się nic przez ponad trzy lata.

Zmieniali się tylko kolejni prokuratorzy prowadzący śledztwo.

Prokurator czeka. Na co? - Zarzut karnoskarbowy można postawić, gdy jest już wydana decyzja podatkowa - tłumaczy Filip Dopierała. - Decyzja może być później uchylona przez wojewódzki sąd administracyjny albo Naczelny Sąd Administracyjny. Prokurator więc czeka, aż sprawa przejdzie przez wszystkie instancje sądu. I jeśli sąd administracyjny stwierdzi, że człowiek jest niewinny, zazwyczaj prokurator od razu umarza też i postępowanie karne.

TBF – Ku lepszej przyszłości – Edukacja jako miejsce promocji regionów Świętokrzyskiego i Abruzzo

Uniewinnienie

Ile kosztuje niewinność? - Miliony. Musiałem mieć zatrudnionych wielu prawników - opowiadał Roman Kluska.

Lata zmagania z maszyną prokuratorsko-sądową niszczy nie tylko finansowo. Przedsiębiorcy chorują. Najczęściej pojawia się zawał albo wylew. Rodziny? Bywa, że się rozpadają. Uniewinnienie ma słodko-gorzki smak.

Sentencja wyroku sądu w sprawie Lecha Jeziornego z listopada 2009 r. - poszkodowanemu wypłacić 10 tys. zł odszkodowania, a prokuratura ma natychmiast sprawę zakończyć.

W sprawie Zbigniewa Leszczyńskiego prezes Sądu Najwyższego stwierdza „rażące naruszenie przepisów” i wnosi rewizję nadzwyczajną. Uznaje, że inspektor urzędu kontroli skarbowej wydał niekorzystne dla firmy decyzje na podstawie przepisów, które nie obowiązywały. Decyzję podtrzymał Sąd Najwyższy. W 2002 r. - pięć lat po pierwszej wizycie inspektora w firmie Leszczyńskiego - NSA uchylił wszystkie decyzje UKS i izby skarbowej. Jesienią 2005 r. sąd uniewinnia Cholewicką od sprzedaży towaru na boku. W 2008 r. to samo robi NSA w Warszawie w sprawie niepłacenia VAT. W marcu 2009 r. dyrektor izby skarbowej umarza ostatnie decyzje niekorzystne dla Cholewickiej.

O odszkodowanie jest trudno. Bardzo trudno. Kluska dostał 5 tys. zł.

W ubiegłym roku firmy i obywatele domagali się od skarbu państwa 7 mld 143 mln zł, 752 mln dolarów i 112 mln euro. Dla porównania w 2008 r.: 8,8 mld zł, 5 mln dolarów i 57 mln euro. Tyle statystyki Prokuratury Generalnej, która reprezentuje interesy skarbu państwa przed sądami.

Ile z tego przypada na firmy, a ile na obywateli? Nie wiadomo dokładnie. Za co odszkodowań domagają się przedsiębiorcy? - Najczęściej za decyzje podatkowe - twierdzi Krzysztof Jastrzębski z Prokuratury Generalnej.

PG prowadziła w ubiegłym roku 56 takich spraw. Łączna kwota roszczeń z tego tytułu to niespełna 1,3 mld zł. Kwoty odszkodowań, które musi wypłacić skarb państwa, z roku na rok rosną. W 2008 r. było to 37 mln zł. W 2009 - 80 mln zł.

Źródło:

http://wyborcza.biz/biznes/1,101562,7861675,Przedsiębiorca_to_nie_przestępca_ale_nie_dla_urzedników.html?as=3&startsz=x

Material pomocniczy nr 6

Tekst FOR „Dobre prawo - lepszy rozwój”

Jednym ze znaczących czynników określających zakres wolności gospodarczej jest efektywność wymiaru sprawiedliwości. Jego sprawne działanie ma istotne znaczenie dla tempa poprawy wydajności pracy, a w efekcie dynamiki wzrostu gospodarczego. Efektywny wymiar sprawiedliwości jest niezbędnym warunkiem dla rozwoju przedsiębiorczości.

W ostatnim raporcie Doing Business opublikowanym przez Bank Światowy, w którym ocenia się zakres wolności gospodarczej, Polska znalazła się dopiero na 70. miejscu. Im wyższa jest pozycja danego kraju w rankingu, tym bardziej przyjazne przepisy warunkujące łatwość zakładania i prowadzenia firm oraz większa ochrona praw własności. Wymiar sprawiedliwości, a w szczególności sądy, negatywnie ocenia też ponad 40 proc. Polaków. Uważają oni, że polskie sądy działają nierzetelnie, stronnictwo, a także są zbyt kosztowne dla podatnika.

Na dobrze funkcjonujący wymiar sprawiedliwości składają się łącznie: wysoka jakość stanowionego prawa oraz jego sprawne egzekwowanie. Obecnie na niską jakość uchwalanych przepisów wpływa nadmierna ilość niepotrzebnych przepisów prawnych, duża liczba szczegółowych ustaw oraz niestabilność polegająca na częstej zmianie prawa.

Z punktu widzenia przedsiębiorców istotna jest możliwość szybkiego i skutecznego dochodzenia swoich praw. Zaczynając od inicjowania przedsięwzięć gospodarczych (np. rejestracja spółek w KRS), poprzez rozstrzyganie sporów gospodarczych i cywilnych, orzekanie w sprawach związanych z przestępczością gospodarczą oraz egzekwowanie roszczeń, a kończąc na postępowaniach upadłościowych, układowych czy też wykreśleniu przedsiębiorców z rejestru.

Ważnym elementem sprawnie funkcjonującego wymiaru sprawiedliwości jest wyeliminowanie przypadków bezzasadnego zatrzymywania, przesłuchiwanie i innych form szykanowania przedsiębiorców ze strony aparatu państwowego będących skutkiem m.in. upolitycznienia służb, instrumentalnego traktowania prawa, czy też niekompetencji urzędników wymiaru sprawiedliwości. Te niedopuszczalne praktyki powodują nie tylko utratę dobrego imienia poszkodowanych biznesmenów, ale narażają na szwank reputację całego środowiska przedsiębiorców w Polsce. Co więcej, doprowadzając do upadłości wielu firm i do likwidacji wielu miejsc pracy, powodują realne straty dla polskiej gospodarki.

Częścią prawa są także wydawane koncesje. Ich nadmiar ogranicza zdrową konkurencję, prowadzi do patologii, paraliżuje rozwój. Niejedno rzemiosło przestało się rozwijać lub wręcz upadło, gdy narzucono mu niedobre rozwiązania prawne.

Upływ dwóch dekad od zapoczątkowania demokracji, rządów prawa i zasad rynkowych powinien otworzyć w Polsce pole do publicznej debaty na temat kompleksowej reformy wymiaru sprawiedliwości w Polsce. Mimo postępu w rozwoju instytucji wspierających rozwój sektora prywatnego, warunki do prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce, w tym sprawność wymiaru sprawiedliwości, w dalszym ciągu wymagają fundamentalnych zmian.

Źródło: <http://www.for.org.pl/pl/Dobre-prawo---lepszy-rozwoj>

Material pomocniczy nr 7

Kształtowanie postaw przedsiębiorczych

I Zajęcia dydaktyczne z uczniami:

1. Zajęcia warsztatowe służące rozbudzeniu świadomości konieczności planowania własnego rozwoju i kariery zawodowej;
2. Zajęcia warsztatowe służące samopoznaniu i określeniu predyspozycji wyznaczających rozwój zawodowy i karierę zawodową;
3. Zajęcia warsztatowe doskonalące umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej i współdziałania;
4. Zajęcia warsztatowe kształcące umiejętności redagowania dokumentów aplikacyjnych (CV, list motywacyjny, dokumentacja EUROPASS);
5. Zajęcia warsztatowe służące rozwijaniu i doskonaleniu umiejętności autoprezentacji i rozmowy wstępnej (kwalifikacyjnej) z pracodawcami;
6. Zajęcia warsztatowe służące promowaniu samozatrudnienia i przygotowujące uczniów do podejmowania własnej działalności gospodarczej;
7. Zajęcia warsztatowe mające na celu badanie predyspozycji do samozatrudnienia;
8. Zajęcia warsztatowe służące zapoznaniu z obowiązującym prawem pracy i prawem administracyjno-gospodarczym (w wersji „podstawy wiedzy” na ten temat).
9. Zajęcia edukacyjne z rodzicami, jako przedstawicielami różnych zawodów lub przedstawicielami różnych zawodów pracujących w środowisku lokalnym szkoły, spotkania z absolwentami, którzy osiągnęli sukces zawodowy (promowanie dobrych wzorców);
10. Udzielanie informacji edukacyjnej i zawodowej w oparciu o zgromadzone zasoby informacji (o zawodach, o rynku pracy, o możliwościach kształcenia (w tym, w systemie pozaświatowym) i zatrudnienia, o planach rekrutacyjnych lokalnych uczelni, o lokalnych firmach i pracodawcach w branży, w której szkoła kształci. Zasoby informacji mogą mieć postać prasy, informatorów, programów multimedialnych, adresów stron www, zebranych informacji o lokalnym rynku pracy, informacji pozyskanych w czasie giełd pracy, itp.

II. Udział w projektach edukacyjnych organizowanych przez szkołę rozwijających postawy przedsiębiorcze uczniów (przykłady):

1. „Moja osoba przedsiębiorcza” (cechy osoby przedsiębiorczej, wyszukiwanie informacji, elementy prezentacji, analiza swojej osobowości pod kątem predyspozycji do bycia przedsiębiorcą, analiza mocnych i słabych stron, itd.)
2. „Młody człowiek bada rynek” (poznanie pojęć związanych z funkcjonowaniem rynku, mechanizm rynkowy, reklama i promocja, formy sprzedaży, elementy analizy rynku)
3. „Moja firma w mojej gminie/mieście” (pomysł na biznes, analiza rynku, elementy biznesplanu, procedura zakładania działalności gospodarczej, dokumentacja, inne)

TBF – Ku lepszej przyszłości – Edukacja jako miejsce promocji regionów Świętokrzyskiego i Abruzzo

4. „Ja jako konsument” (prawa i obowiązki konsumenta, formy sprzedaży i związane z tym różne sposoby załatwiania reklamacji, funkcje rzecznika konsumentów, itp.)
5. „Zatrudnienie na lokalnym rynku pracy” (baza instytucji i firm działających na lokalnym rynku pracy, liczba zatrudnionych, zawody w tych instytucjach, oczekiwania pracodawców wobec pracowników, możliwości kształcenia – CKU, ZSZ, możliwości zatrudnienia – centra informacji, powiatowy urząd pracy, powiatowa rada zatrudnienia).
6. Inne (jakie?)

III. Projekty edukacyjne organizowane przez instytucje zewnętrzne (przykłady):

1. Moje wymarzone miejsce pracy – ŚCDN
2. Poznaj swój wybrany zawód – ŚCDN
3. Otwarta Twoja Kariera – SDSiZRP
4. Banki w akcji - FMP
5. Moje finanse – FMP
6. Szkoła Praktycznej Ekonomii – młodzieżowe miniprzedsiębiorstwo – FMP
7. Zarządzanie firmą – FMP
8. Otwarta firma – FMP
9. Dzień Przedsiębiorczości – FMP

IV. Organizowanie rozgrywek tematycznych (przykłady) z wykorzystaniem gier dydaktycznych:

1. Gra „Chłopska szkoła biznesu”
2. Gra „Rynek śliwek”
3. Gra „Kaczki”
4. Gra „Od bułki do spółki”
5. Gra „Fabryka książek”
6. Gra „Farma”

V. Organizowanie wycieczek dydaktycznych:

1. GPW w Warszawie
2. Instytucje finansowe (banki, biura maklerskie, pośrednicy finansowi, doradcy finansów, itp.)
3. Instytucje związane z zatrudnieniem: Wojewódzkie i Powiatowe Urzędy Pracy, Powiatowe Rady Zatrudnienia, Akademickie Biura Karier, Szkolne Ośrodki Kariery, Giełdy Pracy i inne
4. Instytucje związane z zakładaniem działalności gospodarczej: Urzędy Gminy, Urzędy Miasta, Urzędy Skarbowe, ZUS, PIP i inne

TBF – Ku lepszej przyszłości – Edukacja jako miejsce promocji regionów Świętokrzyskiego i Abruzzo

VI. Współpraca z:

1. Rodzicami
2. Lokalnymi partnerami (jednostki samorządu terytorialnego, przedstawiciele lokalnych firm, pracodawców i stowarzyszeń lokalnych pracodawców)
3. Uczelniami wyższymi i akademickimi biurami karier.